

TWAALFDE VERSLAG

OVER DE TOESTAND VAN DE BOEDEL (ex 73a Fw)

In het faillissement van:

Partrust Beheer B.V.

Stadionstraat 13-4, 4815 NC Breda

Rechter-Commissaris : mr V.M. de Winkel
Curatoren : mr L.J.M. Luchtman te Breda
: mr B.F. Louwerier te Breda

Faillissement uitgesproken op 20 mei 2009
Rechtbank Rotterdam

Faillissementsnummer: F.10/09/330 F

Breda, 30 juli 2015

INHOUDSOPGAVE

- 1 Inleiding**
- 2 Aansprakelijkheid bestuurders**
- 3 De overige aanhangige procedures**
- 4 Concessie Guyana**
- 5 Triodos Bank**
- 6 Vooruitzichten voor crediteuren**
- 7 Het financiële verslag**

1 INLEIDING

- 1.1 In de verslagperiode februari 2015 – juli 2015 hebben curatoren met name tijd besteed aan:
- Afronding van de financiële deelname in de exploitatie ten behoeve van Forest Enterprise Limited (FEL) te Guyana;
 - de voortzetting van de diverse aanhangige procedures.
 - een mogelijke claim van de beleggers tegen Triodos.

2 AANSPRAKELIJKHEID BESTUURDERS

- 2.1 In deze procedure is na pleidooi (27 februari 2015) op 3 juni 2015 vonnis gewezen door de Rechtbank Zeeland-West-Brabant. De vorderingen van de curatoren tot vaststelling van aansprakelijkheid van de bestuurders van ParTrust Beheer B.V. zijn ten aanzien van de heren Spee en Peijer toegewezen, en ten aanzien van de heer Werensteijn afgewezen. Spee en Peijer zijn hoofdelijk veroordeeld het boedeldeficit, nader op te maken bij staat, aan de boedel te betalen. De vordering tot betaling van een voorschot is afgewezen. Als **bijlage 1** is het vonnis aangehecht.
- 2.2 De termijn om hoger beroep in te stellen verstrijkt 3 september 2015. Curatoren beraden zich daarover in overleg met de rechter-commissaris.

3 DE OVERIGE AANHANGIGE PROCEDURES

- 3.1 De procedure aangespannen door een medeaandeelhouder van de boedel in FEL, de heer Van de Velde, tegen curatoren in privé, heeft geleid tot een vonnis van 16 juli 2014, waarbij de vorderingen zijn afgewezen. Aan de proceskostenveroordeling, uitvoerbaar bij voorraad, is niet voldaan. Van de Velde heeft appel ingesteld. In deze appelprocedure is 13 januari 2015 memorie van antwoord genomen en op 21 april 2015 gepleit. De zaak staat voor arrest.

4 CONCESSIE GUYANA

- 4.1 In het vorige verslag is gemeld dat er tegenslagen waren die nog bepaald niet zijn overwonnen. Een oplossing in welke zin dan ook heeft zich niet aangediend. De boedel heeft in overleg met de rechter-commissaris besloten geen nieuwe financieringen meer

te verstrekken zoals overigens al eerder was gecommuniceerd met alle betrokken partijen.

- 4.2 Ook andere financiers hebben zich niet gemeld. De boedel is nog (indirect) belanghebbende, maar verwacht niet dat de concessie in Guyana tot baten voor de boedel zal leiden. De inspanningen van de boedel ten aanzien van deze concessie zullen zich dan ook tot een minimum beperken.

5 TRIODOS

- 5.1 Ten tijde van dit verslag is het voorlopig getuigenverhoor gaande waarbij getuigen ~~worden gehoord met betrekking tot feiten en omstandigheden, waaruit mogelijk de aansprakelijkheid van Triodos Bank jegens boedel en/of individuele crediteuren kan worden afgeleid.~~ Als het getuigenverhoor is afgerond (naar verwachting niet voor eind 2015) zal een beslissing worden genomen over verder juridische stappen tegen Triodos Bank N.V.

6 VOORUITZICHTEN VOOR CREDITEUREN

- 6.1 De uitgangspunten zoals in de vorige verslagen vermeld blijven onverminderd van kracht.

7 HET FINANCIIEEL VERSLAG

- 7.1 Als **bijlage 2** is aangehecht het financieel verslag waaruit met name moet blijken hoe de gelden, die ter beschikking zijn gesteld uit hoofde van de garantieregeling, zijn aangewend.

Breda, 30 juli 2015

Mr L.J.M. Luchtman en mr B.F. Louwerier
Curatoren Partrust Beheer B.V.

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Handelsrecht

Breda

zaaknummer / rolnummer: C/02/262911 / HA ZA 13-288

Vonnis van 3 juni 2015

in de zaak van

1. **MR. LEONARD JOZEF MARIE LUCHTMAN**
2. **MR. BART FLORIS LOUWERIER**
beiden handelend in hun hoedanigheid van curator in het faillissement van de besloten vennootschap Partrust Beheer BV,
eisers in conventie,
verweerders in reconventie,
advocaat mr. B.J.M.P. Cremers,

tegen

1. **PAULUS JOHANNES MARIA SPEE**,
wonende te Etten-Leur,
gedaagde in conventie,
advocaat mr. I.D.C.J. van Driel,
2. **WILHELMUS ELBERTUS HENDRIKUS PEIJER**,
wonende te Randwijk,
gedaagde in conventie,
advocaat mr. drs. J.D.M. Oude Grote Bevelsborg,
3. **WILLEM WERENSTEIJN**,
wonende te Zoetermeer,
gedaagde in conventie,
eiser in reconventie,
advocaat mr. J.E.C. Reuser.

Eisers in conventie, verweerders in reconventie, zullen hierna gezamenlijk de curatoren en afzonderlijk mr. Luchtman en mr. Louwerier worden genoemd. Gedaagden in conventie zullen hierna Spee en Peijer worden genoemd. Gedaagde in conventie, eiser in reconventie, zal hierna Werensteijn genoemd worden.

1. **De procedure**

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het vonnis in het incident van 30 april 2014 en de daarin genoemde stukken,
 - de conclusie van repliek in conventie ten aanzien van Peijer tevens conclusie van dupliek in reconventie ten aanzien van Werensteijn, met de productie genummerd 61,

- de conclusie van dupliek van de zijde van Peijer, met de producties genummerd 29 t/m 33,
- de nadere conclusie van de zijde van Spee, met de producties genummerd 54 t/m 59,
- de antwoordconclusie van de zijde van de curatoren met de productie genummerd 62,
- de antwoordconclusie van de zijde van Werensteijn,
- de antwoordconclusie van de zijde van Peijer, met de productie genummerd 34,
- de brief van 9 februari 2015 van de zijde van Peijer met de producties genummerd 35 en 36,
- de brief van 11 februari 2015 van de zijde van Spee met de producties genummerd 60 t/m 63,
- het extract uit het audiëntieblad van de zitting van 27 februari 2015 bij welke gelegenheid partijen hun standpunten hebben bepleit aan de hand van de door hen overgelegde pleitnotities en de daaraan gehechte brieven.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. Het geschil

in conventie

2.1. De curatoren vorderen om bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

1. te verklaren voor recht dat Spee, Peijer en Werensteijn jegens de boedel van Partrust Beheer BV hoofdelijk aansprakelijk zijn op grond van de artikelen 2:248 BW en/of 6:162 BW en/of 2:9 BW, alsmede dat zij uit dien hoofde jegens de boedel van Partrust Beheer BV hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het gehele boedeldeficit;
2. Spee, Peijer en Werensteijn hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan de boedel van het gehele boedeldeficit van Partrust Beheer BV, welk deficit zo nodig nader opgemaakt zal dienen te worden bij staat en vereffend dient te worden volgens de wet;
3. Spee, Peijer en Werensteijn hoofdelijk te veroordelen om aan de curatoren van Partrust Beheer BV te voldoen een bedrag van € 30.000.000,00, te vermeerderen met de wettelijke rente over dat bedrag vanaf de datum van de dagvaarding tot aan de dag der algehele voldoening, bij wijze van voorschot op het door Spee, Peijer en Werensteijn te betalen boedeldeficit;
4. Spee, Peijer en Werensteijn hoofdelijk te veroordelen in de kosten van deze procedure onder bepaling dat de proceskosten voldoen dienen te worden binnen 14 dagen na dagtekening van het in deze te wijzen vonnis en, voor het geval voldoening binnen deze termijn niet plaatsvindt, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf bedoelde termijn voor voldoening.

2.2. Spee, Peijer en Werensteijn voeren verweer.

2.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

in reconventie

2.4. Werensteijn vordert, na vermindering van eis, om bij vonnis:
primair:

1. te verklaren voor recht dat eventueel op grond van het vonnis van 14 januari 2010 van de rechtbank Breda (met zaak/rolnummer 215948/KG ZA 10-128) (naar de rechtbank begrijpt: verbeurde dwangsommen) ten opzichte van Werensteijn zijn verjaard;

subsidiar:

2. te verklaren voor recht dat Werensteijn, terzake de bij het vonnis van 14 januari 2010 van de rechtbank Breda (met zaak/rolnummer 215948/KG ZA 10-128) onder 6.1 sub a tot en met 6.1 sub d en 6.3, uitgesproken veroordelingen ieder afzonderlijk, geen dwangsommen heeft verbeurd,

in alle gevallen:

3. de curatoren te gebieden om binnen 7 dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis alle ten laste van Werensteijn gelegde beslagen op te heffen, zulks op straffe van een dwangsom van € 50.000,00 ineens en € 2.500,00 per dag dat de curatoren daarmee in gebreke blijven;

4. de curatoren te veroordelen in de proceskosten in reconventie, de kosten van de advocaat van Werensteijn daaronder begrepen, alsmede in de nakosten van € 131,00 en € 68,00 terzake de betekening van het in deze te wijzen vonnis, te vermeerderen met de wettelijke rente over het proceskostenveroordeelingsbedrag vanaf 14 dagen na het in deze te wijzen vonnis.

2.5. De curatoren voeren verweer,

2.6. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

3. De beoordeling

in conventie en in reconventie

3.1. De rechtbank gaat uit van de volgende tussen partijen vaststaande feiten:

- a. Spee, Peijer en Werensteijn waren bestuurders van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Partrust Beheer BV (hierna: Partrust).
- b. Partrust is opgericht op 26 oktober 1999. Partrust hield zich bezig met het aantrekken van gelden op de openbare markt door uitgave van obligaties, welke gelden volgens de uitgegeven prospectussen en toelichtingen van de directie werden belegd in geselecteerde ondernemingen, waaronder een houtplantage in Costa Rica en een bosbouwconcessie in Guyana.
- c. De door Partrust verworven gelden werden deels belegd via de grootmoedermaatschappij van Partrust, SWP Holding BV, waarvan Spee, Peijer en Werensteijn directeur/grotaandeelhouder waren en welke vennootschap ook in staat van faillissement verkeert.
- d. De vennootschap naar het recht van Brits Guyana, Forest Enterprises Ltd. (hierna: FEL) is houder van voornoemde bosbouwconcessie in Guyana. De aandelen van FEL zijn voor 60% in handen van Ecogaran Nederlandse Bosbouwmaatschappij SA, gevestigd te Costa Rica (hierna: Ecogaran). De aandelen in Ecogaran werden in drie gelijke porties gehouden door de persoonlijke houdstermaatschappijen van Spee, Peijer en Werensteijn. Partrust heeft geen vennootschappelijke relatie met Ecogaran.
- e. Op 3 januari 2006 heeft Fortis Bank NV (hierna: Fortis Bank) de relatie met Partrust opgezegd. Fortis had, in verband met een door haar van de AFM ontvangen informatieverzoek, aan Partrust verzocht de verdenking van onrechtmatig 'piramideren' weg te nemen door verstrekking van genoegzame informatie over de geldstromen. Partrust voldeed hier naar het oordeel van Fortis Bank niet aan. Partrust heeft in kort geding gevorderd om deze opzegging ongedaan te

- maken. Bij vonnis van 6 april 2006 is deze vordering door de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam afgewezen.
- f. Ecogarant en Partrust zijn op 19 juli 2006 schriftelijk overeengekomen dat Partrust als tegenprestatie voor het door Partrust ter beschikking stellen van haar marketingcapaciteit ten behoeve van het aantrekken van funding voor Ecogarant een royalty zou krijgen gelijk aan 50% van de (60%) winstrechten die Ecogarant als gevolg van haar aandelenbelang in FEL zouden toekomen.
- g. Bij brief van 20 augustus 2008 heeft Partrust de obligatiehouders ervan in kennis gesteld dat men niet in staat is de maandelijksse rente-uitkering te doen.
- h. In 2008 heeft Partrust, naar aanleiding van onrust onder haar beleggers en in verband met conversieplannen van de directie van Partrust, een Raad van Advies ingesteld, gevormd uit deze beleggers. De Raad van Advies heeft op 25 maart 2009 een "Eerste voorlopige rapportage en aanbevelingen" uitgebracht. Het rapport behelst onder meer de klacht dat Partrust altijd de indruk heeft gewekt dat de investering in Guyana geheel (100% van de 60%) aan Partrust toebehoorde.
- i. In de periode 18 november 2008 tot en met 2 maart 2009 heeft de Autoriteit Financiële Markten (hierna: AFM) een onderzoek verricht naar de naleving van de Wet handhaving consumentenbescherming door Partrust. AFM heeft een rapport van 13 maart 2009 uitgebracht. Volgens AFM handelt Partrust onrechtmatig jegens haar beleggers door een onredelijke handelspraktijk te verrichten. AFM heeft geoordeeld dat Partrust essentiële informatie heeft weggelaten over de verhouding tussen de inleg en de investeringen, de verhouding tussen de netto-inleg en de uitbetalingen aan beleggers, de gerealiseerde kasstromen en de actuele financiële situatie van Partrust, welke informatie beleggers nodig hebben om een geïnformeerd besluit te nemen over het uitoefenen van hun contractuele rechten in verband met de obligatieovereenkomsten en het conversievoorstel, dan wel over het accepteren van het conversievoorstel.
- j. Bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 10 april 2009 is aan Partrust voorlopige surseance van betaling verleend, met benoeming van mr. F. Kessels te Breda tot bewindvoerder. Bij beschikking van 20 mei 2009 is de surseance ingetrokken en is Partrust in staat van faillissement verklaard, met benoeming van mr. F. Kessels en mr. Luchtman tot curator. Mr. F. Kessels is later teruggetreden als curator en mr. Louwerier is bij beschikking van 1 december 2010 tot curator benoemd.
- k. In opdracht van mr. Luchtman heeft Ernst & Young Security en Integrity Services BV (hierna: Ernst & Young) een onderzoek verricht naar de ter beschikking van de curator staande financiële administratie en daartoe strekkende (administratieve) bescheiden van Partrust. Ernst & Young heeft op 23 september 2009 een rapport uitgebracht waarin wordt aangegeven dat met redelijke mate van zekerheid kan worden vastgesteld dat delen van de administratie en/of administratie bescheiden/gegevens ontbreken bij de curator alsmede dat de (administratieve) onderbouwing van de individuele mutaties, in het bijzonder voor zover deze ziet op de individuele rekening-courant mutaties, ontbreekt bij de curator en/of niet het vereiste inzicht geeft.
- l. Bij vonnis in kort geding van 14 januari 2010 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda in een door mr. Luchtman aanhangig gemaakte procedure tegen Spee, Werensteijn, F.M.J. van Rijn en Vistra Netherlands BV het volgende beslist:
- "6.1. gebiedt Spee en Werensteijn:

- a. om binnen 48 uur na betekening van dit vonnis hun functies als bestuurder of anderszins in de vennootschappen FEL en Ecogarant neer te leggen;
- b. om binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis de heer Van Rijn als bestuurder van FEL te (doen) ontslaan;
- c. om binnen 7 dagen na betekening van dit vonnis schriftelijk mededeling te doen van de uitvoering van de onder (i) gelaste geboden en om binnen 21 dagen na betekening van dit vonnis schriftelijk mededeling te doen van de uitvoering van de onder (ii) gelaste geboden aan de in Costa Rica daartoe geëigende instanties, zoals het Commercial Register, de "company lawyer" Carlos Pacheco en daarvan binnen 48 uur na die schriftelijke mededeling schriftelijke mededeling te doen aan de curator;
- d. mee te werken aan de benoeming van c.q. te benoemen een door de curator aan te wijzen persoon tot bestuurder van Ecogarant, zulks binnen 48 uur nadat de curator de naam van die persoon aan Spee en Werensteijn schriftelijk heeft medegedeeld en mee te werken aan de benoeming van c.q. te benoemen een door de curator aan te wijzen persoon tot bestuurder van FEL, zulks binnen 21 dagen nadat de curator de naam van de persoon aan Spee en Werensteijn schriftelijk heeft medegedeeld,

bepaalt dat gedaagden hoofdelijk een dwangsom verbeuren van € 250.000,-- bij niet tijdige voldoening aan elk van de te geven geboden en van € 5.000,-- per kalenderdag of gedeelte daarvan dat zij niet aan deze veroordeling voldoen; zulks tot een maximumbedrag aan te verbeuren dwangsommen van € 5.000.000,--;

bepaalt dat de hiervoor toegewezen voorzieningen hebben te gelden totdat zij hun zin of kracht hebben verloren als gevolg van een beslissing van een bodemrechter, hetzij bij vonnis dat uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, hetzij door een onherroepelijk vonnis;

6.2. gebiedt Van Rijn en Vistra Netherlands BV (...)

6.3. gebiedt Spee, Werensteijn, Van Rijn en Vistra Netherlands BV om binnen 7 dagen na betekening van dit vonnis mee te werken aan de door de curator gewenste levering van de onbezwaarde eigendom van de door de curator van Peijer c.q. de door hem gecontroleerde vennootschap gekochte aandelen in Ecogarant;

bepaalt dat Spee, Werensteijn, Van Rijn en Vistra Netherlands BV hoofdelijk een dwangsom van € 500.000,-- verbeuren bij niet tijdige voldoening aan het te geven gebod en van € 5.000,-- per kalenderdag dat zij niet aan deze veroordeling voldoen; zulks tot een maximumbedrag aan te verbeuren dwangsommen van € 5.000.000,--;

6.4. veroordeelt gedaagden hoofdelijk in de kosten van dit geding, aan de zijde van de curator tot op heden begroot op EUR 1.163,97;

bepaalt dat de proceskosten voldaan dienen te worden binnen 14 dagen na dagtekening van dit vonnis en, voor het geval voldoening binnen deze termijn niet plaatsvindt, te vermeerderen met de wettelijke rente, te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening;

6.5. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad."

m. Bij vonnis van 12 april 2010 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda verdere door mr. Luchtman tegen Spee en Werensteijn gevorderde ordemaatregelen toegewezen.

- n. Mr. Luchtman heeft zich (onder andere) jegens Spee en Werensteijn op het standpunt gesteld dat zij vanwege de overtreding van de in de vonnissen van 14 januari 2010 en 12 april 2010 uitgesproken geboden dwangsommen hebben verbeurd. De curator heeft verschillende executoriale beslagen laten leggen ter incassering van de dwangsommen. Door Spee en Werensteijn zijn vervolgens afzonderlijke kort gedingen tegen de curator aanhangig gemaakt ter opheffing van dwangsommen en ter voorkoming van (verdere) executie. De daartoe strekkende vorderingen van Spee en Werensteijn zijn bij (onherroepelijke) vonnissen van 16 juni 2010 door de voorzieningenrechter van de rechtbank Breda en 5 juli 2010 door de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage afgewezen. In beide zaken is – kort gezegd – geoordeeld dat sprake is van overtredingen van de veroordelingen als gevolg waarvan dwangsommen zijn verschuldigd.
- o. Op verzoek van (de advocaten van) de bestuurders van Partrust heeft Deloitte een onderzoek naar de besteding van de ingelegde gelden in Partrust gedaan, waarover zij op 26 maart 2010 heeft gerapporteerd. Vervolgens heeft Deloitte nog een (aanvullend) onderzoek naar de administratieverplichting en de besteding van de ingelegde gelden gedaan en daarover op 17 november 2010 gerapporteerd.
- p. Prof. drs. J.C.E. van Kollenburg RA (hierna: Van Kollenburg) verbonden aan BDO Investigations BV (hierna: BDO) heeft op verzoek van de curatoren een onderzoek naar de administratie van Partrust gedaan. Op 7 november 2011 heeft Van Kollenburg een rapport van feitelijke bevindingen inzake het actualiseren en afronden van de inventarisatie van de administratie van Partrust en een rapport inzake Partrust aangaande het voldoen aan de verslaggevings- en deponeringsvoorschriften met betrekking tot de jaarrekening uitgebracht.
- q. Op 29 november 2011 heeft een verificatievergadering plaatsgevonden en in dat kader zijn in totaal 290 beleggers (crediteuren) geverifieerd tot een totaalbedrag van € 33.138.865,83.
- r. Op 29 mei 2012 heeft het gerechtshof 's-Hertogenbosch arrest gewezen in de gevoegde hoger beroep procedures tegen de vonnissen van 10 januari 2010 en 12 april 2010. Het gerechtshof heeft het vonnis van 10 januari 2010 geheel en het vonnis van 12 april 2010 deels, ten aanzien van Spee, bekrachtigd.
- s. Van Kollenburg heeft op verzoek van de curatoren nog een derde rapport van 31 juli 2012 uitgebracht aangaande het voldoen aan de administratieplicht als bedoeld in artikel 2:10 BW.
- t. De curatoren voeren de onderhavige procedure op basis van de Garantieregeling curatoren 2011.

in conventie

3.2. De curatoren leggen aan hun vorderingen ten grondslag dat Spee, Peijer en Werensteijn hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het boedeldeficit op grond van de artikelen 2:248 BW en/of 2:9 BW en/of 6:162 BW. Vanaf 16 augustus 2007 tot het uitspreken van het faillissement waren Spee en Peijer bestuurders van Partrust. De curatoren stellen dat Werensteijn vanaf 1 februari 2005 tot 16 augustus 2007 bestuurder van Partrust was en dat hij na de periode van formeel bestuurderschap als feitelijk bestuurder als bedoeld in artikel 2:248 lid 7 BW heeft te gelden.

De curatoren leggen aan hun vordering om de veroordelingen, voor zover mogelijk, uitvoerbaar bij voorraad te verklaren ten grondslag dat het belang van de boedel om het op voorschotbasis van het Ministerie van Justitie ontvangen honorarium aan het Ministerie te

kunnen terugbetalen ingeval van een veroordelend vonnis vele malen zwaarder weegt, mede gelet op de aard en ernst van de aan Spee, Peijer en Werensteijn gemaakte verwijten, dan de louter theoretische mogelijkheid dat Spee, Peijer en Werensteijn ooit in het gelijk gesteld zullen worden en de mogelijkheid dat zij vervolgens een eventueel door hen betaald bedrag niet terugbetaald zullen krijgen.

3.3. Spee, Peijer en Werensteijn betwisten aansprakelijk te zijn op grond van bestuurdersaansprakelijkheid en/of onrechtmatige daad. Spee, Peijer en Werensteijn beroepen zich op matiging van het bedrag waarvoor zij aansprakelijk zijn. Verder voeren zij aan dat een eventueel veroordelend vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad verklaard dient te worden in verband met het restitutierisico. De curatoren hebben immers zelf aangegeven op basis van "de Garantieregeling curatoren" werkzaam te zijn en daarbij al circa 3 miljoen euro aan kosten te hebben gemaakt. Indien de uitvoerbaar verklaring wordt toegewezen zullen Spee, Peijer en Werensteijn, na een vernietiging, niets terug zien. Spee verzoekt om overlegging van de machtiging van de rechter-commissaris in het faillissement Partrust waaruit blijkt dat de curatoren de onderhavige procedure mogen voeren en hij voert aan dat bij gebreke hiervan de curatoren niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard. Werensteijn voert aan dat hij na 1 oktober 2006 geen formeel of feitelijk bestuurder was. Werensteijn voert verder aan dat de vorderingen op grond van artikel 2:9 BW en artikel 6:162 BW zijn verjaard.

3.4. Het beroep van Spee op niet-ontvankelijkheid van de curatoren wordt verworpen, nu het eventueel ontbreken van een machtiging van de rechter-commissaris ingevolge artikel 72 Fw geen invloed heeft op de geldigheid van de door de curator verrichte handeling.

3.5. De rechtbank zal vervolgens beoordelen of sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid als bedoeld in artikel 2:248 BW.

3.6. De rechtbank stelt daarbij het volgende voorop. De curatoren hebben bij dagvaarding de twee rapporten van 7 november 2011 en het rapport van 31 juli 2012 van Van Kollenburg van BDO overgelegd. De curatoren hebben verzocht om de inhoud van deze rapporten integraal als in de dagvaarding herhaald en ingelast te beschouwen. Verder hebben de curatoren onderdelen van deze rapporten in hun processtukken geciteerd en tot hun eigen stellingen gemaakt.

3.7. Voornoemde rapporten zijn opgesteld door een deskundige die is ingeschakeld door de curatoren. Vast staat dat de zus van Van Kollenburg twee obligaties van ieder € 50.000,00 in Partrust bezit en een van de gedupeerde relaties van Partrust is. Van Kollenburg was hiervan op de hoogte, hij heeft zijn zus eind 2008 bijgestaan in een gesprek ten kantore van Partrust over de ontstane situatie. Naar het oordeel van de rechtbank is op grond hiervan de schijn van partijdigheid van Van Kollenburg gewekt. Deze schijn van partijdigheid wordt niet weggenomen door het reviewen van het dossier en het mede ondertekenen van de opdracht door een tweede accountant.

De schijn van partijdigheid brengt met zich dat aan deze rapporten van Van Kollenburg geen doorslaggevend bewijs kan worden ontleend maar moeten worden beschouwd als partijdeskundige-rapporten die kunnen dienen als onderbouwing van stellingen.

De rechtbank gaat daarbij voorbij aan het verzoek van de curatoren om de inhoud van deze rapporten integraal als in de dagvaarding herhaald en ingelast te beschouwen. Het is aan de curatoren om de benodigde stellingen en/of onderbouwing uit de rapporten te putten en in hun processtukken uitdrukkelijk als stellingen naar voren te brengen. Bij de beoordeling zullen dan ook enkel die onderdelen van de rapporten van Van Kollenburg worden betrokken die door de curatoren tot hun eigen stellingen zijn gemaakt.

3.8. De curatoren stellen dat Spee, Peijer en Werensteijn hun taak als bestuurder van Partrust onbehoorlijk hebben vervuld, enerzijds door niet te voldoen aan de op hen ingevolge artikel 2:394 BW rustende verplichting om de jaarrekening 2007 tijdig, dat wil zeggen uiterlijk 13 maanden na afloop van het boekjaar, te publiceren, anderzijds door niet te voldoen aan de ingevolge artikel 2:10 BW op hen rustende boekhoudplicht. In verband daarmee wordt het volgende overwogen.

3.9. Indien een bestuurder niet heeft voldaan aan zijn verplichting tot het bijhouden van een boekhouding als bedoeld in artikel 2:10 BW of aan zijn uit artikel 2:394 BW voortvloeiende verplichting tot tijdige publicatie van de jaarrekening geldt het onweerlegbaar wettelijk vermoeden dat de aangesproken bestuurder zijn taak als bestuurder onbehoorlijk heeft vervuld. Vereist voor aansprakelijkheid is voorts dat aannemelijk is dat de kennelijk onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is geweest van het faillissement. Indien de bestuurder niet heeft voldaan aan de verplichting van artikel 2:10 BW en/of de verplichting van artikel 2:394 BW geldt krachtens artikel 2:248 lid 2 BW het weerlegbaar vermoeden dat van dit laatste sprake is. Eventuele bestuurdersaansprakelijkheid van Spee, Peijer en Werensteijn is beperkt tot de periode van drie jaar voorafgaande aan het faillissement van Partrust (artikel 2:248 lid 6 BW) en tot de periode waarin de Spee, Peijer en Werensteijn ieder afzonderlijk bestuurder van Partrust waren.

3.10. Vast staat dat Peijer en Spee gedurende de gehele periode van drie jaar voorafgaande aan het faillissement bestuurders van Partrust waren.

3.11. Werensteijn voert aan dat hij na 1 oktober 2006 geen formeel of feitelijk bestuurder van Partrust was. Ter onderbouwing van zijn verweer dat hij na 1 oktober 2006 geen formeel bestuurder was voert Werensteijn aan dat hij per 1 oktober 2006 om gezondheidsredenen als bestuurder is uitgetreden uit alle tot de groep behorende Nederlandse vennootschappen, behoudens SBA Nederland BV en zijn eigen personal holding W.W. Holding BV. Werensteijn verwijst daarbij naar de als productie 1 bij conclusie van antwoord overgelegde op 5 oktober 2006 ondertekende overeenkomst waarin diverse aandeelhoudersbesluiten zijn verrat met betrekking tot Partrust en diens (middellijke) moeder- en zustervennootschappen. De besluiten waren reeds vóór 1 oktober 2006 genomen, geëffectueerd en weergegeven in voormelde overeenkomst, doch pas op 5 oktober 2006 door alle (middellijke) aandeelhouders c.q. bestuurders ondertekend, aldus Werensteijn.

3.12. Ter onderbouwing van hun stelling dat Werensteijn tot 16 augustus 2007 formeel bestuurder was stellen de curatoren dat Werensteijn in het handelsregister van 1 februari 2005 tot 16 augustus 2007 als bestuurder van Partrust staat geregistreerd. Deze registratie is conform het in- en uitschrijvingsformulier van Werensteijn als bestuurder. Werensteijn heeft ook geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om zijn uitschrijving uit het handelsregister als bestuurder van Partrust "met terugwerkende kracht" plaats te laten vinden door te laten

registreren dat hij per 1 oktober 2006 geen bestuurder meer is. Werensteijn heeft dus zelf verklaard dat hij per 16 augustus 2007 als bestuurder van Partrust defungeerde en niet eerder, aldus de curatoren.

3.13. Werensteijn heeft bij dupliek als productie 13 het uitschrijvingsformulier overgelegd en hij wijst erop dat het uitschrijvingsformulier niet door hemzelf is ingevuld en ondertekend maar door (kandidaat)notaris mr. P.E.A.G. Stille.

3.14. Gelet op de niet door de curatoren weersproken inhoud van de op 5 oktober 2006 ondertekende overeenkomst en de omstandigheid dat Peijer en Spee eveneens verklaren dat Werensteijn tot 1 oktober 2006 bestuurder van Partrust was, lag het op de weg van de curatoren om hun stelling dat Werensteijn tot 16 augustus 2007 bestuurder was nader te onderbouwen. ~~Zij kunnen in het licht van het vorenstaande niet volstaan met een verwijzing naar de vermelding in het handelsregister.~~ In een geval als het onderhavige behoren de curatoren immers niet tot de door artikel 25 Handelsregisterwet 2007 beschermde derden (HR 23 november 2001, NJ 2002, 95).

Nu de curatoren hun stelling dat Werensteijn tot 16 augustus 2007 bestuurder was niet nader hebben onderbouwd, zal deze stelling worden gepasseerd.

3.15. De curatoren stellen verder dat Werensteijn als feitelijk bestuurder dient te worden aangemerkt.

3.16. Voor de toepassing van artikel 2:248 BW wordt met een bestuurder gelijkgesteld degene die het beleid van de vennootschap heeft bepaald of mede heeft bepaald, als ware hij bestuurder. Onder feitelijke bestuurders zullen moeten worden begrepen zij die, als waren zij bestuurders, aan de statutaire bestuurders opdrachten geven, die door die bestuurders worden opgevolgd. Voorts moeten onder feitelijke bestuurders worden begrepen personen, al dan niet met een officiële functie in de vennootschap, die haar beleid bepalen met terzijdestelling van het formele bestuur.

3.17. De curatoren stellen dat Werensteijn, onder meer door expliciet tegenover mr. Luchtman te verklaren dat er gedurende de zogenaamde “stand still periode” geen beheers- en beschikkingshandelingen buiten de boedel van Partrust zouden plaatsvinden, te kennen heeft gegeven een dergelijke verklaring, als ware hij bestuurder, te kunnen verstrekken. De curatoren stellen verder dat Werensteijn in de periode na 16 augustus 2007 tot datum faillietverklaring met regelmaat samen met Spee naar (in ieder geval) Costa Rica is geweest om Ecogarant en FEL feitelijk aan te sturen.

3.18. Werensteijn voert als verweer aan dat hij aandeelhouder was van SWP Holding BV en desgevraagd in voorkomende gevallen het bestuur van Partrust van advies diende. Dat hij op de “stand still verklaring” is vermeld is ingegeven door de wens van de curatoren. Daarnaast ziet de verklaring op handelingen buiten de boedel van Partrust om. Werensteijn betwist dat hij na 1 oktober 2006 naar Costa Rica is afgereisd, laat staan dat hij daar sturing heeft gegeven aan Ecogarant en FEL. Zelfs indien zulks wel het geval zou zijn, is niet duidelijk hoe daaruit de gerechtvaardigde conclusie kan worden getrokken dat Werensteijn feitelijk bestuurder van Partrust was, een totaal andere rechtspersoon, aldus Werensteijn.

3.19. Bij repliek reageren de curatoren niet op dit verweer, terwijl dit wel op hun weg had gelegen. In het licht hiervan hebben de curatoren hun feitelijke stellingen als weergegeven in 3.17. onvoldoende onderbouwd. Deze stellingen worden dan ook gepasseerd.

3.20. De curatoren stellen verder dat Werensteijn zich in de betreffende periode naast Spee en Peijer heeft gedragen als bestuurder. Werensteijn had een belangrijke invloed binnen Partrust, was veelvuldig aanwezig op het kantoor van Partrust en nam deel aan vergaderingen, die tot besluitvorming hebben geleid. Ook had Werensteijn veelvuldig overleg met Spee en Peijer over het beleid van Partrust, welk overleg eveneens tot besluitvorming heeft geleid.

De curatoren wijzen erop dat Peijer tegenover de FIOD heeft bevestigd dat Werensteijn ook na zijn aftreden als bestuurder er altijd door Spee en Peijer bij werd gehaald als het ging om belangrijke besluiten binnen Partrust en het staken van de stemmen tussen Spee en Peijer. Volgens Peijer sloot Werensteijn zich dan altijd aan bij Spee. De curatoren leiden hieruit af dat de stem van Werensteijn vaak doorslaggevend is geweest.

De curatoren stellen verder dat door de FIOD in het strafrechtelijk onderzoek als getuige heeft gehoord mevrouw A.M. Puriël, voormalig medewerkster van Partrust. Zij heeft verklaard dat Werensteijn in de laatste twee jaar meer zijn stempel heeft gedrukt en knopen heeft doorgehakt. Puriël heeft aangegeven dat de samenwerking tussen Spee en Peijer in die tijd niet meer goed verliep en dat Spee toen meer naar Werensteijn trok voor raad. Ook geeft Puriël aan dat Werensteijn in deze periode vaker op kantoor was (in tegenstelling tot Spee die steeds vaker weg was) om sturing te geven aan het personeel en om klanten te woord te staan.

3.21. Werensteijn betwist dat hij na 1 oktober 2006 belangrijke invloed had binnen Partrust, laat staan dat hij beslissende/doorslaggevende invloed had. Werensteijn voert aan dat uit de betreffende verklaring van Puriël bij de FIOD in het geheel niet blijkt dat Werensteijn ook maar enige handeling heeft verricht als ware hij bestuurder. Na 1 oktober 2006 heeft hij het bestuur van Partrust uitsluitend van advies gediend. Werensteijn wijst erop dat de FIOD Werensteijn in het proces-verbaal niet als verdachte heeft opgenomen omdat hij in 2006 en 2007 vermoedelijke een geringe rol heeft gespeeld vanwege gezondheidsklachten.

Werensteijn voert aan dat hij geen beslissende stem kan hebben gehad omdat Spee wat betreft alle te nemen bestuursbesluiten een vetorecht had. Werensteijn stelt dat hij zo nu en dan door Spee en Peijer werd verzocht hen van advies te dienen. Werensteijn had bij vergaderingen, als hij al aanwezig was, geen stemrecht, laat staan een doorslaggevende stem.

Werensteijn erkent dat hij op kantoor in Breda was om sturing te geven aan het personeel, welgeteld 1 persoon, en om klanten te woord te staan. Dit betreffen echter geen bestuurshandelingen, aldus Werensteijn.

3.22. Op grond van de door de curatoren gestelde feiten of omstandigheden blijkt niet dat Werensteijn bestuurshandelingen heeft verricht. Daarvan is zoals hiervoor reeds is overwogen sprake als Werensteijn het beleid van Partrust bepaalde met terzijdestelling van het formele bestuur en dus als het ware op de plaats van dat bestuur ging zitten, of dat door het formele bestuur wordt gedoogd dat de feitelijke bestuurder (mede) het beleid bepaalt. Dat Werensteijn een (doorslaggevend) stemrecht had, is door de curatoren niet nader feitelijk onderbouwd, terwijl dit gelet op het verweer van Werensteijn wel op hun weg had

gelegen. Uit de stellingen van de curatoren volgt dan ook slechts dat Werensteijn het bestuur van Partrust van advies diende. Dat Werensteijn op het kantoor in Breda aanwezig was om sturing te geven aan het personeel en om klanten te woord te staan, betreft evenmin een bestuurshandeling.

3.23. Bij repliek stellen de curatoren nog dat uit de overeenkomst van 5 oktober 2006 blijkt dat Werensteijn bemocienis op formele grondslag had bij Partrust na 1 oktober 2006. Dit blijkt volgens de curatoren uit de volgende citaten uit de overeenkomst.

"(...) voor haar toekomstige werkzaamheden, anders dan directie-/bestuurswerkzaamheden, ten behoeve van de in de considerans genoemde vennootschappen (waaronder Partrust, BC) een minimale vergoeding zal ontvangen, via SWP Holding B.V., welke luidt als volgt:

- adviseur vergoeding van € 2.500,00 per maand, exclusief BTW en;
- *Basis management fee (onderstropping curatoren) van € 1.750,00 per maand, exclusief BTW"*

en

"ondergetekende sub 1 (Werensteijn, volgens de curatoren), 2 en 3 komen overeen dat zij als (in)direct aandeelhouder met betrekking tot alle in de considerans genoemde vennootschappen periodiek overleg zullen plegen teneinde onder andere beleid, de activiteiten (projecten) en winstgevendheid (onderstropping curatoren) van de vennootschappen te bespreken. In dat kader zal het overleg als volgt plaatsvinden:

- Aandeelhoudersvergadering met betrekking tot alle in de considerans genoemde vennootschappen, 1x per kwartaal;
- Informeel overleg, 1x per maand;
- Rapportage projecten, 2x per maand."

De curatoren stellen dat wanneer de overeenkomst van 5 oktober 2006 is aan te merken als een besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders, Werensteijn ten opzichte van de boedel van Partrust mede aansprakelijk is op grond van artikel 2:261 BW. Werensteijn was immers expliciet betrokken bij het bestuur van Partrust en hij ontving daarvoor ook een management fee. Het feit dat Werensteijn, Spee en Peijer overleg zullen plegen "als aandeelhouders" (van onder andere Partrust) over onder andere het beleid, doet daar niet aan af. Ingevolge de artikelen 2:239 en 2:240 BW is het immers het bestuur dat het beleid van de vennootschap bepaalt en niet de algemene vergadering van aandeelhouders. Ingevolge de overeenkomst van 5 oktober 2006 heeft Werensteijn dus mede het beleid bepaald en zich daarmee als feitelijk bestuurder opgesteld.

Ook uit de overeenkomst van 27 februari 2010 volgt volgens de curatoren de betrokkenheid van Werensteijn als medebestuurder.

De curatoren verwijzen verder naar een notitie van mr. Luchtman aan het gerechtshof 's-Gravenhage van 11 augustus 2009 waarin de door de curatoren gewraakte Secured Loan Agreements en daaraan gekoppelde Exclusive Sales Agreement worden besproken. In alinea 11 van deze notitie wordt artikel 3 sub b van de Exclusive Sales Agreement besproken en vermeld staat dat op basis van dat artikel pas een bedrag aan obligatiehouders zou worden overgemaakt indien Spee of Werensteijn een handtekening had gezet.

3.24. Werensteijn voert aan dat de overeenkomst van 5 oktober 2006 niet door hemzelf maar door W.W. Holding BV is ondertekend. In de considerans van deze overeenkomst is de kernoverweging van de overeenkomst opgenomen, die luidt: *"ondergetekende sub 1 te kennen heeft gegeven de heer W. Werensteijn niet meer beschikbaar te stellen voor directievoering/de dagelijkse leiding van voornoemde vennootschappen, behoudens ten behoeven van de vennootschap SBA Nederland B.V.;"*

Het was dus W.W. Holding BV die een (zeer geringe) vergoeding ontving voor advieswerkzaamheden alsmede een (zeer geringe) vergoeding om het management te voeren over SBA Nederland BV. Verder voert Werensteijn aan dat de omstandigheid dat bij tijd en wijlen door de (indirect) aandeelhouders onder andere het beleid wordt besproken, dat een (indirect) aandeelhouder niet van kleur doet verschieten tot feitelijk bestuurder. Werensteijn voert aan dat de curatoren ten onrechte suggereren dat de overeenkomst een besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders van Partrust is. Dat is het volgens Werensteijn vanzelfsprekend niet. Werensteijn voert aan dat hij helemaal geen partij was bij de Exclusive Sales Agreement. Werensteijn wordt in deze overeenkomst vermeld/benoemd maar hij heeft bij de totstandkoming daarvan geen enkele betrokkenheid dan wel wetenschap gehad. Werensteijn voert aan dat uit de overeenkomst van 27 februari 2010 niet blijkt dat Werensteijn als feitelijk bestuurder dient te worden aangemerkt.

3.25. Gelet op het door Werensteijn gevoerde verweer had het op de weg van de curatoren gelegen om hun stelling dat op grond van de overeenkomst van 5 oktober 2006, de Exclusive Sales Agreement en de overeenkomst van 27 februari 2010 blijkt dat Werensteijn bestuurshandelingen binnen Partrust heeft verricht nader te onderbouwen. Dit hebben zij echter nagelaten.

Daar komt bij dat zelfs indien de door de curatoren opgesomde handelingen van Werensteijn als bestuurstaken binnen Partrust zouden kunnen worden beschouwd – wat door Werensteijn dus wordt betwist – dat niet genoeg is om Werensteijn als (mede) beleidsbepaler in de zin van artikel 2:248 lid 7 BW aan te merken. De curatoren hebben hun stelling dat Werensteijn na 1 oktober 2006 feitelijk bestuurder was onvoldoende feitelijk onderbouwd. Deze stelling wordt dan ook gepasseerd.

3.26. Uit het vorenstaande volgt dat Werensteijn na 1 oktober 2006 geen feitelijk bestuurder van Partrust was.

3.27. Rechtens wordt er dan ook vanuit gegaan dat Werensteijn bestuurder van Partrust was gedurende de periode van 20 mei 2006 tot 1 oktober 2006. Nu de door de curatoren gestelde te late publicatie van de jaarrekening 2007 als bedoeld in artikel 2:394 BW niet de bestuursperiode van Werensteijn betreft, kan hij hiervoor niet aansprakelijk worden gehouden.

3.28. Ten aanzien van hun stelling dat het bestuur van Partrust niet heeft voldaan aan zijn boekhoudverplichting van artikel 2:10 BW stellen de curatoren dat de jaarrekeningen over 2006 en 2007 gebreken bevatten die zo ernstig zijn dat de jaarrekeningen niet het vereiste inzicht geven in de omvang en samenstelling van het resultaat en het vermogen van Partrust, zodanig dat gebruikers zich geen verantwoord oordeel konden vormen over onder andere de liquiditeit en solvabiliteit van Partrust.

Werensteijn voert als verweer aan dat gesteld noch gebleken is dat de administratie in de tijd dat hij nog wél (formeel) bestuurder van Partrust was, niet op correcte wijze is gevoerd. Mede gelet op het verweer van Werensteijn had het op de weg van de curatoren gelegen feitelijk te onderbouwen voor welk handelen of nalaten in de periode van 20 mei 2006 tot 1 oktober 2006 het bestuur van Partrust aansprakelijk is. De curatoren hadden dienen te stellen welke beslissingen en/of handelingen van het bestuur in de periode van 20 mei 2006 tot 1 oktober 2006 hebben geleid tot de – volgens hen – onjuiste jaarrekeningen over 2006 en 2007. Dit geldt temeer nu de beide jaarrekeningen eerst na de periode van 20 mei 2006 tot 1

oktober 2006 zijn opgesteld. Dit hebben de curatoren echter nagelaten. De stelling van de curatoren dat Werensteijn aansprakelijk is op grond van artikel 2:10 BW zal dan ook reeds op grond hiervan als onvoldoende feitelijk onderbouwd worden gepasseerd.

3.29. De curatoren stellen verder dat het bestuur van Partrust aansprakelijk is op grond van artikel 6:162 BW omdat het bestuur namens Partrust verplichtingen is aangegaan (tot betaling van aflossingen en rente) terwijl het bestuur wist of redelijkerwijs had behoren te begrijpen dat Partrust deze verplichtingen niet zou kunnen nakomen en geen verhaal zou bieden voor de schade die de obligatiehouders zal gevolg van die wanprestatie zouden lijden. Tenslotte stellen de curatoren dat het bestuur van Partrust jegens de vennootschap aansprakelijk is terzake van onbehoorlijk bestuur zoals bedoeld in artikel 2:9 BW. De curatoren hebben niet feitelijk onderbouwd welk handelen of nalaten van het bestuur in de periode van 20 mei 2006 tot 1 oktober 2006 onrechtmatig dan wel onbehoorlijk is, terwijl dit wel op hun weg had gelegen. Reeds op grond hiervan zullen de stellingen van de curatoren worden gepasseerd.

3.30. Uit het vorenstaande volgt dat de vorderingen tegen Werensteijn zullen worden afgewezen.

3.31. De rechtbank zal vervolgens beoordelen of Spee en Peijer hebben voldaan aan hun uit artikel 2:394 BW voortvloeiende verplichting tot tijdige publicatie van de jaarrekening 2007.

3.32. Vast staat dat de jaarrekening 2007 niet op uiterlijk 31 januari 2009 maar op 3 april 2009 is gedeponereerd. De termijn voor openbaarmaking voorgeschreven in artikel 2:394 lid 3 BW is derhalve met 2 maanden en 3 dagen overschreden.

3.33. Spee en Peijer stellen dat de termijnoverschrijding een onbelangrijk verzuim is. Zij stellen daartoe dat de samenstellend accountant de concept jaarrekening 2007 weliswaar tijdig gereed had maar nog twee belangrijke controles moest verrichten aan de hand van nog te ontvangen stukken. Dit betrof de controle aan de hand van de nog te ontvangen rapportages van de Belastingdienst over de verrichte onderzoeken in de relevante boekjaren alsmede de controle van de waardering van de Guyana concessie aan de hand van de jaarrekening 2007 van FEL.

Spee en Peijer stellen dat de accountant heeft aangegeven dat pas na het belastingonderzoek de laatste boekingen zijn gedaan "over 2005 tot en met 2007" (de rechtbank begrijpt: tot en met) en dat daarna volgens de accountant de administratie over deze jaren kon worden afgesloten en de jaarrekeningen worden opgesteld. De accountant heeft in de weken na ontvangst van de rapportages de concept jaarrekening nog bezien op de in de fiscale verslagen vastgelegde bevindingen, alvorens tot vaststelling en deponering begin april 2009 over te gaan.

Ten aanzien van de waardering van de winstrechten van Partrust in de houtkapconcessie in Guyana stellen Spee en Peijer dat de betrokken accountants zich op het begrijpelijke standpunt hebben gesteld dat voor de definitieve samenstelling van de jaarrekening van Partrust zij de beschikking wensten te hebben over een jaarrekening met accountantsverklaring afgegeven door een internationaal gerespecteerd kantoor voor wat betreft FEL die de Guyana concessie hield en de activiteiten daarin verrichte. Nu de waardering van deze concessie van groot belang was voor de jaarrekening van Partrust had een voorlopige deponering van de jaarrekening, zonder dat de jaarrekening van FEL in de beoordeling had

kunnen worden meegenomen, geen zin. De directie van Partrust heeft er met grote regelmaat bij FEL op aangedrongen de jaarrekening 2007 aan te leveren. Helaas werd ook FEL geconfronteerd met de nodige vertragingen, met name als gevolg van tegenslagen bij de opbouw van de productielocatie, een ongeluk met een boot en na start van de productie de nodige problemen met plaatselijke arbeiders waardoor ook daar discussie met de accountant bestond over de diverse posten in de jaarrekening als gevolg waarvan het afgeven van de jaarrekening langer duurde.

3.34. Spee en Peijer hebben geen feiten of omstandigheden gesteld op grond waarvan blijkt dat de rapportages van de Belastingdienst relevant zijn voor de opstelling van de jaarrekening 2007. Volgens Spee en Peijer heeft de accountant aangegeven dat pas na het belastingonderzoek de laatste boekingen zijn gedaan over 2005 tot en met 2007 en dat daarna volgens de accountant de administratie over deze jaren kon worden afgesloten en de jaarrekeningen konden worden opgesteld. Deze onderbouwing is onvoldoende. Hieruit blijkt immers niet waarom het belastingonderzoek relevant is. Dit geldt temeer nu vast staat dat de jaarrekeningen over 2005 en 2006 wel tijdig zijn gedeponneerd, zodat het op de weg van Spee en Peijer had gelegen de relevantie van het betreffende belastingonderzoek voor 2007 nader te onderbouwen.

3.35. Ten aanzien van de waardering van de winstrechten van Partrust hebben Spee en Peijer onvoldoende feiten of omstandigheden gesteld waaruit blijkt dat de jaarrekening van FEL van belang was voor de definitieve samenstelling van de jaarrekening van Partrust. Als niet door Spee en Peijer weersproken staat vast dat het indirecte winstrecht op de concessie in Guyana in 2006 is gewaardeerd op € 19.163.085,00 en dat in 2007 de waardering op voormeld bedrag is gehandhaafd. Deze waardering gaat uit van een totale waarde voor de houtconcessie van USD 138.000.000,00. Deze waarde is verdeeld over 25 jaar (de restende looptijd van de concessie). Het jaarlijkse bedrag van USD 5.520.000,00 is vervolgens contant gemaakt tegen een rekenrente van 4%, waarna het aandeel van Partrust is berekend, zijnde 30% (50% van het 60% belang van Ecogarat). Spee en Peijer stellen dat deze berekening van balanswaardering van de winstrechten is afgeleid uit de waardering van de houtkaprechten opgemaakt door de heer Welch – forestry consultant – van 21 februari 2007.

In het licht van voornoemde door Partrust gehanteerde wijze van waardering van haar winstrechten op de concessie in Guyana, had het op de weg van Spee en Peijer gelegen om duidelijk te maken in hoeverre de jaarrekening 2007 van FEL dan nog van belang was voor de waardering van de winstrechten in de jaarrekening 2007 van Partrust. Dit hebben zij echter nagelaten.

Daarnaast geldt dat Spee en Peijer niet hebben onderbouwd waarom niet eerder kon worden gestart met de werkzaamheden die volgens hen nodig waren voor het geven van een juist beeld in de jaarrekening. Dat er bij FEL met de accountant discussie was over de diverse posten in de jaarrekening van FEL en dat dit tot gevolg heeft gehad dat het afgeven van de jaarrekening van FEL langer duurde, is niet feitelijk onderbouwd. Bovendien hebben de bestuurders van Partrust een eigen verantwoordelijkheid om het winstrecht van Partrust tot waardering te brengen in de jaarrekening en hebben Spee en Peijer onvoldoende feitelijk onderbouwd dat zij zich er voldoende voor hebben ingespannen om tijdig over de betreffende informatie te beschikken. Dit geldt temeer nu de concessie in Guyana een van de belangrijkste activiteiten betrof waaruit gelden zouden terugvloeien naar Partrust. De aangedragen oorzaken vormen dan ook geen aanvaardbare verklaring voor de termijnoverschrijding van 2 maanden en 3 dagen.

3.36. Deze termijnoverschrijding kan dan ook niet worden aangemerkt als een onbelangrijk verzuim in de taakvervulling van Spee en Peijer als bestuurder. Rechtsens staat dan ook vast dat Spee en Peijer hun taak als bestuurder onbehoorlijk hebben vervuld. De vraag of Partrust heeft voldaan aan haar boekhoudverplichting uit artikel 2:10 BW behoeft dan ook geen bespreking.

3.37. Zoals hiervoor is overwogen wordt ex artikel 2:248 BW vermoed dat de kennelijke onbehoorlijke taakvervulling van Spee en Peijer als bestuurder van de vennootschap een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Het is vervolgens aan Spee en Peijer om ter ontkrachting van dit wettelijk vermoeden aannemelijk te maken dat andere feiten en/of omstandigheden dan hun kennelijk onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest.

3.38. Spee en Peijer stellen dat het faillissement van Partrust is veroorzaakt door een combinatie van factoren te weten:

- De negatieve publiciteit in het eerste half jaar van 2008 (onder meer Telegraaf/mr. Dion Bartels, Spits, RTL Z en VEB inzake AEXTRA) waardoor Partrust met een grote mate van wantrouwen nadien werd bejegend en waardoor financiering nodig was voor verdere uitbouw van de belangrijkste activiteit – de Guyana concessie – niet tijdig in voldoende mate kon worden gerealiseerd.
- Hoge juridische kosten om – terecht – rectificatie van voormelde negatieve publiciteit af te dwingen.
- De plotselinge en drastische verandering in het economische klimaat als gevolg van de kredietcrisis.
- Het uitstel in het productie brengen van de Guyana concessie met dito inkomsten door het ongeval met de boot en de problemen met de plaatselijke arbeiders. De door Van der Velde doorgedrukte onjuiste locatiekeuze voor FEL.
- De tegenvallende belangstelling van investeerders in deelname in eigen stukken in de teakplantage te Costa Rica, welke tegenvallende belangstelling met name werd veroorzaakt door de negatieve publiciteit over dergelijke investeringen en teakplantages, samenhangend met de kennelijke fraudegevallen bij andere bedrijven die dergelijke rechten ook te koop aanboden. Het gevolg was dat de investering in de teakplantage minder snel werd terugverdiend en daarmee de door Partrust aan de betreffende groepsmaatschappijen verstrekte financieringen niet conform planning kon worden ingelost.
- De overige activiteiten van de SWP Groep genereerden onvoldoende opbrengsten om de door Partrust aangegane financieringsverplichtingen jegens de obligatiehouders bij wijze van overbrugging – tot de Guyana concessie de benodigde liquiditeit zou gaan opleveren – te kunnen dekken.

Bij dupliek stelt Spee nog dat het faillissement van Partrust mede is veroorzaakt door de onrechtmatige handelwijze van de belastinginspecteur Van den Berg en de onjuiste berichtgeving in het vakblad “de accountant”.

3.39. Ten aanzien van alle gestelde andere oorzaken geldt dat Spee en Peijer geen feiten of omstandigheden hebben gesteld waaruit blijkt dat het faillissement hier in belangrijke mate het gevolg van is. Het had op de weg van Spee en Peijer gelegen een (financiële) onderbouwing te geven waaruit blijkt dat, wanneer de gestelde andere oorzaken er niet zouden zijn geweest, Partrust wel aan haar financiële verplichtingen had kunnen voldoen.

Dit geldt temeer nu het volgende niet, althans onvoldoende, door Spee en Peijer is weersproken. Partrust had per ultimo 2005 een aanzienlijk negatief eigen vermogen. Desalniettemin is het bestuur van Partrust in de jaren daarna forse nieuwe verplichtingen aangegaan jegens obligatiehouders. Er was evenwel geen sprake van een positieve operationele kasstroom richting Partrust. De aangegane projecten genereerden onvoldoende opbrengsten om de door Partrust aangegane financieringsverplichtingen jegens de obligatiehouders te kunnen voldoen. Partrust kon in 2006 en 2007 alleen maar continueren indien nieuwe obligatiehouders werden gevonden om de rente en aflossingsverplichtingen van bestaande obligatiehouders en de negatieve exploitatie te dekken. In 2006 en 2007 werd respectievelijk 39% en 37% van de netto-toename van obligatieleningen betaald als rente aan bestaande obligatiehouders en in 2008 werd zelfs 74% van de netto-toename van de obligatieleningen aangewend voor renteverplichtingen.

Dat afwezigheid van de gestelde andere oorzaken tot een andere (betere) financiële situatie bij Partrust zou hebben geleid hebben Spee en Peijer niet onderbouwd. Zo stellen Spee en Peijer niet welke liquiditeiten, op welke termijn, er zouden zijn gegenereerd indien er geen problemen in Guyana zouden zijn geweest.

Verder is niet door Spee en Peijer weersproken de stelling van de curatoren dat in de periode 2008 en begin 2009 nog bijna 3 miljoen euro door obligatiehouders is ingelegd. Dat de tegenvallende belangstelling van investeerders als gevolg van de negatieve publiciteit en/of problemen in Guyana en/of kredietcrisis in belangrijke mate tot het faillissement heeft geleid, is door Spee en Peijer niet feitelijk onderbouwd.

3.40. Uit het vorenstaande volgt dat Spee en Peijer niet aannemelijk hebben gemaakt dat andere feiten en omstandigheden dan onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement zijn geweest.

3.41. Peijer voert aan dat hij niet aansprakelijk is omdat hij volledig is gedechargeerd voor het door hem gevoerde beleid.

3.42. Dit verweer wordt verworpen nu ingevolge lid 6 van artikel 2:248 BW een aan de bestuurder verleende kwijting niet aan het instellen van een vordering op grond van onbehoorlijke taakvervulling in de weg staat.

3.43. Spee voert nog aan dat hij niet aansprakelijk is omdat het niet tijdig publiceren van de jaarrekening niet aan hem is toe te rekenen. Spee stelt dat de accountant zich beriep op zijn opschortingsrecht en dat hij vanuit zijn rol als bestuurder heeft getracht met de accountant tot een vergelijk te komen teneinde de jaarrekeningen afgerond te krijgen.

3.44. Dit beroep op disculpatie wordt verworpen. De in artikel 2:394 BW neergelegde verplichting is een fundamentele bestuurstaak en behoort tot de verplichting van het gehele bestuur. Spee heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd op basis waarvan kan worden geconcludeerd dat hem geen verwijt treft ten aanzien van verwaarlozing van deze bestuurstaak. Dat de accountant de jaarrekening niet tijdig had afgerond, kan Spee niet baten. Hiervoor is reeds overwogen dat Spee en Peijer onvoldoende feitelijk hebben onderbouwd dat zij zich er voldoende voor hebben ingespannen om tijdig over de door de accountant benodigde informatie te beschikken zodat de accountant de jaarrekening tijdig had kunnen afronden.

3.45. Uit het voorgaande volgt dat Spee en Peijer hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het boedeltekort. Aangezien de omvang van het tekort nog niet bekend is, zal de rechtbank op basis van artikel 2:248 lid 5 BW de vordering tot verwijzing naar de schadestaatprocedure toewijzen.

3.46. Er is geen grond voor toekenning van het door de curatoren gevraagde voorschot op het boedeltekort nu de curatoren nog bezig zijn met het uitwinnen van activa, zoals voortzetting van de exploitatie van de Guyana bosbouwconcessie waarvan de opbrengst nog ongewis is. De omvang van het tekort is dus nog niet bij benadering bekend. Deze vordering zal dan ook worden afgewezen.

3.47. Spee en Peijer beroepen zich op matiging van het bedrag waarvoor zij aansprakelijk zijn. Spee stelt dat hij geen verhaal biedt voor het boedeldeficit en dat hij bij executie persoonlijk in faillissement zal komen te verkeren. Peijer stelt dat hij de curatoren in het begin meer dan verdienstelijk behulpzaam is geweest bij de afwikkeling van het faillissement. Verder stelt Peijer dat de oorzaak van het faillissement een cascade van gebeurtenissen is geweest, waarbij onbehoorlijke taakvervulling weinig invloed heeft gehad. Tenslotte stelt Peijer dat hij in financiële zin tot aan zijn neusgaten onder water staat.

3.48. Uit hetgeen hiervoor reeds is overwogen volgt dat het verweer van Peijer dat de oorzaak van het faillissement een cascade van gebeurtenissen is geweest, waarbij onbehoorlijke taakvervulling weinig invloed heeft gehad, geen doel treft en dus geen grond voor matiging van het bedrag van de aansprakelijkheid is.

3.49. Ten aanzien van de overige gestelde gronden voor matiging is de rechtbank van oordeel dat deze in de schadestaatprocedure aan de orde dienen te komen, indien ook de hoogte van het tekort bekend is. De uiteindelijke omvang van het te betalen bedrag is een belangrijke omstandigheid die een rol speelt bij het beantwoorden van de vraag of het bedrag waarvoor Spee en Peijer aansprakelijk zijn "bovenmatig voorkomt" (als bedoeld in artikel 2:248 lid 4 BW).

3.50. Uit het vorenstaande volgt dat de tegen Spee en Peijer gevorderde verklaring voor recht en hoofdelijke betaling van het boedeldeficit nader op te maken bij staat, zullen worden toegewezen. Deze beide veroordelingen zullen niet uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard, nu de aard van de veroordelingen zich hiertegen verzet.

3.51. De curatoren zullen als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten van Werensteijn worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Werensteijn worden begroot op:

- griffierecht	€	75,00
- salaris advocaat	€	12.844,00 (4,0 punten × tarief € 3.211,00)
Totaal	€	12.919,00

3.52. Spee en Peijer zullen hoofdelijk als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten van de curatoren in de hoofdzak worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van de curatoren worden op basis van hetgeen is toegewezen begroot op:

- dagvaardingen	€	156,68 (2 x € 78,34)
- griffierecht	€	274,00
- salaris advocaat	€	<u>2.260,00</u> (5,0 punten × tarief € 452,00)
Totaal	€	2.690,68

3.53. Peijer zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten van de curatoren in het incident worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van de curatoren worden begroot op € 452,00 aan salaris advocaat.

3.54. De door de curatoren gevorderde wettelijke rente over de proceskosten zal worden toegewezen.

3.55. ~~De proceskostenveroordeling tegen Spee en Peijer zal uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.~~

in reconventie

3.56. Werensteijn legt aan zijn reconventionele vorderingen primair ten grondslag dat de bij vonnis van 14 januari 2010 door rechtbank Breda ten aanzien van de geboden onder 6.1 sub a tot en met sub d en onder 6.3. opgelegde dwangsommen zijn verjaard op grond van artikel 611g Rv. Werensteijn stelt dat de dwangsommen op 17 juli 2012 zijn verjaard omdat vanaf 17 januari 2012 tot 15 januari 2013 geen stuitingshandelingen hebben plaatsgevonden.

3.57. De curatoren betwisten dat de dwangsommen zijn verjaard. De curatoren voeren aan dat de verjaring is gestuit door een faxbericht van 27 juni 2012 aan de advocaat van Werensteijn en door de executieverkoop op 30 november 2012 van een aan Werensteijn in eigendom toebehorende auto.

3.58. De curatoren stellen dat zij zich in het faxbericht van 27 juni 2012 ondubbelzinnig het recht hebben voorbehouden om tot incasso van de verbeurde dwangsommen over te gaan, waarbij expliciet is aangegeven dat die mededeling een hernieuwde mededeling tot stuiting van mogelijke verjaring van verbeurde dwangsommen is.

3.59. Werensteijn voert aan dat het faxbericht van 27 juni 2012 geen rechtsgeldige stuitingshandeling is omdat hij zijn advocaat nimmer heeft gevolmachtigd in de zin van artikel 3:60 BW om een stuitingsbrief in ontvangst te nemen.

3.60. Dit verweer wordt verworpen. Dat het faxbericht van 27 juni 2012 een mededeling bevat als bedoeld in artikel 3:317 lid 1 BW is tussen partijen niet in geschil. Om werking te hebben dient het stuitingsbericht van 27 juni 2012 Werensteijn te hebben bereikt. Niet door Werensteijn is weersproken de stelling van de curatoren dat van een bericht aan de advocaat van de schuldenaar mag worden aangenomen dat dit bericht aan de schuldenaar wordt doorgezonden. Werensteijn voert ook niet aan dat hij het faxbericht van 27 juni 2012 niet (tijdig) heeft ontvangen. Het faxbericht van 27 juni 2012 betreft dan ook een stuitingshandeling.

3.61. De executieverkoop betreft volgens Werensteijn geen stuitingshandeling omdat het exploot van 16 november 2012 waarin de executie is aangekondigd (productie 12

Werensteijn) nietig is op grond van het bepaalde in artikel 431a Rv omdat het exploit uitsluitend is betekend ten verzoeken van mr. Luchtman en niet ten verzoeken van mr. Luchtman en mr. Louwerier tezamen, noch is Werensteijn anderszins (middels betekening) er van op de hoogte gebracht dat mr. Luchtman en mr. Louwerier tezamen bevoegd zijn tot executie.

Daarnaast is in het exploit niet opgenomen terzake van welke titel de executie plaats zou vinden. Werensteijn voert aan dat hij in de veronderstelling verkeerde dat de executieverkoop plaats zou vinden omdat hij nog een substantieel bedrag aan proceskosten verschuldigd was. De conclusie van Werensteijn was dan ook gerechtvaardigd, althans mocht hij er gerechtvaardigd op vertrouwen dat de curatoren geen aanspraak meer maakten op vermeend verbeurde dwangsommen, nu het exploit geen reden geeft daar anders over te denken.

3.62. Het verweer van Werensteijn wordt verworpen. Vast staat dat de verjaring van de dwangsommen is gestuit bij de brieven van 21 juli 2011, 17 januari 2012 en 27 juni 2012, waarin ondubbelzinnig het recht is voorbehouden om tot incasso van de verbeurde dwangsommen over te gaan. Daarnaast is in de exploiten van 17 februari 2012 en 16 november 2012, waarin de executie van de auto is aangekondigd, verwezen naar het procesverbaal van 22 juli 2010 waarmee executoriaal beslag op de auto is gelegd. Daarin is expliciet aangegeven dat de beslaglegging geschiedt ten uitvoerlegging van het kort geding vonnis van 14 januari 2010 (en van 12 april 2010). Gelet hierop mocht Werensteijn er niet gerechtvaardigd op vertrouwen dat de executieverkoop niet zou plaatsvinden ten behoeve van verbeurde dwangsommen. De enkele omstandigheid dat Werensteijn nog een substantieel bedrag aan proceskosten verschuldigd was, maakt dit niet anders. Werensteijn heeft zijn stelling dat sprake is van het overgaan van de bevoegdheid tot ten uitvoerlegging van een executoriale titel op een ander als bedoeld in artikel 431a Rv, na betwisting door de curatoren, op geen enkele wijze onderbouwd zodat daaraan voorbij wordt gegaan.

Dat het exploit 16 november 2012 (en van 17 februari 2012) uitsluitend is betekend ten verzoeken van mr. Luchtman is evenmin grond om de executieverkoop van de auto op 30 november 2012 niet als een stuitingshandeling aan te merken. Het vorderingsrecht met betrekking tot de verbeurde dwangsommen berust immers bij de boedel van Partrust en het exploit van 16 november 2012 is betekend ten verzoeken van mr. Luchtman handelend in zijn hoedanigheid van curator in het faillissement van Partrust. De executieverkoop betreft dan ook een stuitingshandeling.

3.63. Uit het vorenstaande volgt dat de ten aanzien van de geboden onder 6.1 sub a, tot en met sub d, en onder 6.3, opgelegde dwangsommen niet zijn verjaard.

3.64. Subsidiair legt Werensteijn aan zijn reconventionele vorderingen ten grondslag dat ten aanzien van de bij vonnis van 14 januari 2010 door rechtbank Breda onder 6.1 sub a tot en met sub d en onder 6.3, opgelegde geboden geen dwangsommen zijn verbeurd.

3.65. Werensteijn stelt dat ten aanzien van het onder 6.1 sub a, opgelegde gebod geen dwangsommen zijn verbeurd omdat hij geen bestuursfunctie (of anderszins) heeft gehad in de vennootschappen FEL en Ecogarant. Ten aanzien van het onder 6.1 sub b, opgelegde gebod zijn geen dwangsommen verbeurd omdat hij geen bestuurder of anderszins bij machte was om Van Rijn te ontslaan. Van Rijn was immers helemaal geen bestuurder van FEL. Werensteijn stelt dat ten aanzien van het onder 6.1 sub c, opgelegde gebod geen

dwangsommen zijn verbeurd omdat hij niet aan het opgelegde gebod heeft kunnen voldoen omdat hij daartoe niet bevoegd was.

Het was voor hem dus niet mogelijk om aan deze geboden te voldoen, aldus Werensteijn.

3.66. Voornoemde door Werensteijn gestelde gronden betreffen niet de vraag of de onder 6.1 onder a, b. en c. opgelegde geboden al dan niet zijn nagekomen en dus of de dwangsommen al dan niet zijn verbeurd, maar de vraag of deze geboden terecht aan Werensteijn zijn opgelegd. In een executiegeschil kunnen geen inhoudelijke bezwaren tegen een uitspraak worden aangevoerd, behoudens die, welke nopen tot het oordeel dat sprake is van misbruik van bevoegdheid. Feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat een dergelijke situatie zich voordoet, zijn gesteld noch gebleken. De door Werensteijn genoemde omstandigheden hadden immers reeds eerder door Werensteijn naar voren kunnen worden gebracht zodat de voorzieningenrechter daarmee in zijn beslissing van 14 januari 2010 rekening had kunnen houden.

De door Werensteijn gevorderde verklaring voor recht dat ten aanzien van de bij vonnis van 14 januari 2010 door rechtbank Breda onder 6.1 sub a, b. en c. opgelegde geboden geen dwangsommen zijn verbeurd zal dan ook worden afgewezen.

3.67. Werensteijn stelt dat ten aanzien van het onder 6.1 sub d. opgelegde gebod geen dwangsommen zijn verbeurd omdat de curator nimmer iemand ter benoeming als bestuurder heeft voorgedragen.

3.68. De curatoren betwisten dat geen dwangsommen zijn verbeurd. De curatoren verwijzen naar het volgende dat de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage in het vonnis van 5 juli 2010 heeft overwogen in r.o. 3.6:

"noch daargelaten of het enkele feit dat Werensteijn geen aandeelhouder meer is de overtreding van dit gebod oplevert, heeft de curator voorshands voldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is van schending van dit gebod door Werensteijn. Immers, de curator heeft onbetwist naar voren gebracht dat Werensteijn er door middel van (doorgestuurde) e-mailcorrespondentie met betrekking tot de periode 2 t/m 15 maart 2010 van de curator notaris C.H. Pacheco uit Costa Rica, die de curator heeft ingeschakeld voor het verrichten van de nodige formaliteiten, van op de hoogte was op welke wijze aan de veroordeling moest worden voldaan. In die e-mailberichten werden immers instructies gegeven met betrekking tot de benoeming van de bestuurders en werden de namen en paspoortnummers van die bestuurders genoemd. Vervolgens heeft Werensteijn zijn aandelen in Ecogarant Nederlandse Bosbouwgroep S.A. overgedragen, waarna het feitelijk niet meer mogelijk was om aan het gebod te voldoen. Vooralsnog dient dan ook tot uitgangspunt te worden genomen dat ter zake van dit gebod door Werensteijn dwangsommen zijn verbeurd."

3.69. Werensteijn heeft hier niet inhoudelijk op gereageerd. Werensteijn stelt enkel dat hetgeen de voorzieningenrechter heeft overwogen een voorlopig oordeel betreft. Hiermee kan hij echter niet volstaan. Het had op de weg van Werensteijn gelegen feiten en omstandigheden te stellen waaruit blijkt dat hij geen instructies van de curator heeft gekregen met betrekking tot de benoeming van de bestuurders. Nu Werensteijn dit heeft nagelaten wordt zijn stelling als onvoldoende feitelijk onderbouwd gepasseerd. De door Werensteijn gevorderde verklaring voor recht dat ten aanzien van het bij vonnis van 14 januari 2010 door rechtbank Breda onder 6.1 sub d. opgelegde gebod geen dwangsommen zijn verbeurd zal dan ook worden afgewezen.

3.70. Werensteijn stelt dat ten aanzien van het onder 6.3 opgelegde gebod geen dwangsommen zijn verbeurd omdat de curator nimmer kenbaar heeft gemaakt op welke wijze invulling zou moeten worden gegeven aan de veroordeling om mee te werken aan de door de curator gewenste levering van de onbezwaarde eigendom van de door de curator van Peijer c.q. de door hem gecontroleerde vennootschap gekochte aandelen in Ecogarant.

3.71. De curatoren betwisten dat geen dwangsommen zijn verbeurd. De curatoren verwijzen naar het volgende dat de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage in het vonnis van 5 juli 2010 in r.o. 3.8 heeft overwogen:

"uit de hiervoor onder 3.6 genoemde e-mailcorrespondentie blijkt dat de curator niet alleen instructies heeft gegeven met betrekking tot de benoeming van de bestuurders, maar ook met betrekking tot de levering van de aandelen, die was voorzien op 14 april 2010 ten kantore van de curator. Voorshands moet het er dan ook voor worden gehouden dat Werensteijn wist op welke wijze aan de veroordeling moest worden voldaan. Door desondanks op 16 maart 2010 over te gaan tot vervreemding van de meergenoemde aandelen heeft Werensteijn naar voorlopig oordeel de nakoming van het gebod zelf onmogelijk gemaakt, zodat er vanuit moet worden gegaan dat ook ter zake van de overtreding van dit gebod dwangsommen zijn verbeurd."

3.72. Werensteijn heeft ook hier niet inhoudelijk op gereageerd. Werensteijn stelt enkel dat hetgeen de voorzieningenrechter heeft overwogen een voorlopig oordeel betreft. Hiermee kan hij echter niet volstaan. Het had op de weg van Werensteijn gelegen feiten en omstandigheden te stellen waaruit blijkt dat hij niet wist op welke wijze hij aan de veroordeling moest voldoen. Nu Werensteijn dit heeft nagelaten wordt zijn stelling als onvoldoende feitelijk onderbouwd gepasseerd. De door Werensteijn gevorderde verklaring voor recht dat ten aanzien van het bij vonnis van 14 januari 2010 door rechtbank Breda onder 6.3 opgelegde gebod geen dwangsommen zijn verbeurd zal dan ook worden afgewezen.

3.73. Uit het vorenstaande volgt dat alle vorderingen van Werensteijn zullen worden afgewezen.

3.74. Werensteijn zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van de curatoren worden begroot op € 904,00 (2 punten × tarief € 452,00) aan salaris advocaat.

3.75. De door de curatoren gevorderde wettelijke rente over de proceskosten zal worden toegewezen.

3.76. De door de curatoren gevorderde uitvoerbaarheid verklaring van de proceskostenveroordeling zal eveneens worden toegewezen.

4. De beslissing

De rechtbank

in conventie

4.1. wijst de vorderingen tegen Werensteijn af,

4.2. verklaart voor recht dat Spee en Peijer jegens de boedel van Partrust hoofdelijk aansprakelijk zijn op grond van artikel 2:248 BW en dat zij uit dien hoofde jegens de boedel van Partrust hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het gehele boedeldeficit,

4.3. veroordeelt Spee en Peijer hoofdelijk tot betaling aan de boedel van het gehele boedeldeficit van Partrust, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet,

4.4. veroordeelt Spee en Peijer hoofdelijk in de proceskosten (in de hoofdzaak), aan de zijde van de curatoren tot op heden begroot op € 2.690,68 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 14 dagen na dit vonnis,

4.5. veroordeelt Peijer in de proceskosten (in het incident), aan de zijde van de curatoren tot op heden begroot op € 452,00 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 14 dagen na dit vonnis,

4.6. verklaart dit vonnis in conventie wat betreft de onder 4.4. en 4.5. genoemde beslissingen uitvoerbaar bij voorraad,

4.7. veroordeelt de curatoren in de proceskosten, aan de zijde van Werensteijn tot op heden begroot op € 12.919,00,

4.8. wijst af het meer of anders gevorderde,

in reconventie

4.9. wijst de vorderingen af,

4.10. veroordeelt Werensteijn in de proceskosten, aan de zijde van de curatoren tot op heden begroot op € 904,00 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 14 dagen na dit vonnis,

4.11. verklaart dit vonnis in reconventie wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. R.M.M. van den Heuvel, mr. J. Schoenmakers en mr. R. Combee en in het openbaar uitgesproken op 3 juni 2015.

JudBree

[Handwritten signature]
"VOOR GROSSE"
De griffier van de rechtbank Zeeland-West-Brabant
 03 JUNI 2015

TUSSENTIJD'S FINANCIËEL VERSLAG

DATUM:

29 juli 2015

in het faillissement van:

faillissementsnummer

datum uitspraak

rechter-commissaris

curator

betrekking hebbend op verslag nrs.

Partrust Beheer B.V.

F 09 / 330

20-5-2009

mr V.M. de Winkel

mr L.J.M. Luchtman en mr B.F. Louwerier

12

A.	BATEN	subtot. incl. BTW	mutaties	totaal	Af te dragen BTW
1.	aangetroffen middelen				
	kas	€ -		€ -	
	bank	€ 335,12		€ 335,12	
2.	opbrengsten verkopen				
	opbrengsten verkopen	€ 1.987,99		€ 1.987,99	€ -
	af: directe kosten	€ -		€ -	€ -
3.	debiteuren				
	prefaillissement debiteuren	€ 6.200,00		€ 6.200,00	
	boedeldebiteuren	€ -		€ -	€ -
4.	overige baten				
	Deelneming DCF	€ 18.750,00		€ 18.750,00	
	Div. vergoedingen van de Kasbank	€ 2.749,93		€ 2.749,93	
	OB Teruggaaf	€ 449.864,00		€ 449.864,00	€ -449.864,00
	overige baten	€ 4.548,10		€ 4.548,10	
	Proceskostenveroordeling	€ 3.452,97		€ 3.452,97	
	Rente Bankier	€ 297,67		€ 297,67	
	SFO	€ 15.000,03		€ 15.000,03	
	VPB Teruggaaf	€ 4.572,00		€ 4.572,00	
	Schikking Vistra/Van Rijn	€ 950.000,00		€ 950.000,00	
	Kruispost garantieregeling	€ 150.000,00		€ 150.000,00	
5.	totaal	€ 1.607.757,81		€ 1.607.757,81	€ -449.864,00
B.	REEDS BETAALDE VERSCHOTTEN / BOEDELSCHULDEN	totaal		totaal	Terug te ontvangen BTW
	Honorarium curator	€ 377.800,56		€ 377.800,56	€ 63.295,52
	Verschotten	€ 20.366,90		€ 20.366,90	€ 2.707,73
	Uittreksel	€ 82,86		€ 82,86	€ -
	Diensten Derden	€ 237.381,34	€ 975,72	€ 238.357,06	€ 35.702,96
	Reis/Verblijfkosten	€ 23.555,47	€ 159,30	€ 23.714,77	€ 54,20
	Diversen	€ 260,86		€ 260,86	
	Bankkosten/rente	€ 37,84		€ 37,84	
	Proceskostenveroordeling	€ 6.171,39		€ 6.171,39	
	Griffierecht	€ 1.474,00		€ 1.474,00	
	Gedeeltelijke aflossing garantieregeling	€ 775.000,00		€ 775.000,00	
	Financiering FEL	€ 105.512,00	€ 1.500,00	€ 107.012,00	
	Managementondersteuning FEL	€ 57.296,81		€ 57.296,81	€ 9.871,32
6.	totaal	€ 1.604.940,03		€ 1.607.575,05	€ 111.631,73

C.	THANS NOG BESCHIKBAAR				
	totaal A	€ 1.607.757,81		€ 1.607.757,81	
	totaal B	€ 1.604.940,03		€ 1.607.575,05	
7.	saldo boedelrekening	€ 2.817,78		€ 182,76	

D. 1	Kasbank - garantieregeling				
	Honorarium curator	€ 1.659.211,08	€ 209.117,74	€ 1.868.328,82	€ 304.412,85
	Verschotten	€ 9.436,59		€ 9.436,59	267,61
	Uittreksel	€ 11,00		€ 11,00	
	Diensten Derden	€ 525.797,56	€ 61.070,33	€ 586.867,89	€ 91.642,92
	Reis/Verblijfkosten	€ 10.262,11	€ 276,04	€ 10.538,15	€ 42,65
	Proceskostenveroordeling	€ 7.464,00		€ 7.464,00	
	Financiering FEL	€ 66.108,00	€ 4.800,00	€ 70.908,00	
	Managementondersteuning FEL	€ 26.404,55	€ 12.838,26	€ 39.242,81	€ 5.894,97
	Gedeeltelijke aflossing garantieregeling	€ -775.000,00	€ -250.000,00	€ -1.025.000,00	
	Kruispost garantieregeling	€ 150.000,00		€ 150.000,00	
	Verzekeringen Triodos	€ 2.541,00		€ 2.541,00	
	totaal	€ 1.682.235,89		€ 1.720.338,26	€ 402.261,00
D. 2	Kasbank - rentekosten				
	Bankkosten/rente	€ 134.477,12	€ 11.718,46	€ 146.195,58	
	totaal	€ 134.477,12		€ 146.195,58	€ -
D. 3	Nog te betalen boedelschulden				
	salaris curator mr Luchtman	€ 14.170,72		€ 14.170,72	€ 2.262,55
	Kessels Hanssen	€ 34.375,65		€ 34.375,65	€ 5.488,55
	totaal	€ 48.546,37		€ 48.546,37	€ 7.751,10
E.	CREDITEUREN				
	preferente crediteuren				
	fiscus	€ 17.703,00		€ 17.703,00	
	totaal	€ 17.703,00		€ 17.703,00	
	concurrente crediteuren				
	concurrente crediteuren	€ 32.992.085,92		€ 32.992.085,92	
	aantal	285		285	